

ТОРА ОР • ПАРШІ МІКЕЦ • МААМАР 9

רני ושמחי בת ציון כי הנני בא

«Співай і радій, дочко
Сіону, бо ось Я приходжу»

НА ЧЕСТЬ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Батько Ребе, реб Леві-Іцхок

LikuteiTorah.com

ХАСИДСЬКА ПАРША

likuteitorah.com/uk/torah-ohr/mikeitz/9/

1 רני ושמחי בת ציון כי הנני בא. להבין ענין רני ושמחי וגם מה ענין זה להפטורת חנוכה שמתחילין ברני ושמחי וגוי והיה להתחיל מן ראיתי והנה מנורת זהב וגוי שבסוף הפרשה.

«Співай і радій, донько Сіону, адже ось Я приходжу». [Нам слід] зрозуміти, що означає «Співай і радій». А також: який зв'язок цього з гафтарою на Хануку, що починається словами «Співай і радій» тощо? Вона мала б починатися зі слів «Я побачив — і ось золота менора» тощо, які стоять наприкінці уривка.

2 והענין הוא דכתיב עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה. ואיתא כזהר שמחה בצפרא ורננה ברמשא. וצריך להבין מהו צפרא ומהו רמשא מהו שמחה ומהו רננה.

Пояснення таке. Написано: «Служіть Імені Б-га (Гавая) з радістю; приходьте перед Ним зі співом (ренана)». У Зогарі сказано: «Радість уранці (цафра), а спів увечері (рамша)». Треба зрозуміти, що таке «ранок» і що таке «вечір», що таке «радість» і що таке «спів».

ויוכן בהקדים כי מודעת זאת שעבודת המלאכים היא רנה וזמרה בשירות ותשבחות כנודע מענין פרק שירה שכל הברואים אומרים שירה.

Це стане зрозумілим, якщо спершу зазначити загальновідоме: служіння ангелів полягає у співі й мелодії (ріна ве-зімра), у піснях і прославленнях, як відомо з розгляду Перек Шира, де сказано, що всі створіння співають пісню.

3 וכן המלאכים שבכל עולם עד רום המעלות כולם אומרים שירות ותשבחות ברנה וזמרה. וענין רנה זו היא גילוי עוצם תשוקתם

Так само й ангели в кожному світі, аж до найвищих рівнів, усі виголошують піснеспіви й хваління зі співом та мелодією. Сенс цього співу — розкриття сили їхнього прагнення,

להיות נכספה וגם כלתה נפשם לדבקה בו ית' ולהתכלל באור א"ס ב"ה ותמיד כל ימיהם עומדים בתשוקה זו בלי הפסק מחמת שאין להם אהבה ותשוקה אחרת

щоб їхня душа «прагнула і навіть знемагала» заради з'єднання з Ним, благословенним Він, і злиття з Нескінченним світлом (Ор Ейн Соф), благословенним Він. І повсякчас, упродовж усіх своїх днів, вони перебувають у цьому прагненні без перерви, бо не мають іншої любові й іншого прагнення.

וגם אין להם עבודה אחרת כמו תומ"צ [תורה ומצות] שהם בחינת המשכה מלמעלה למטה רק עבודתם היא השתוקקות נפשם ממטה למעלה

Також вони не мають іншого служіння, як-от Тора і міцвот, які є аспектом притягування згори донизу; їхнє ж служіння — це прагнення душі знизу догори.

ותשוקה זו היא ברנה וזמרה כנודע מענין הניגון שהוא ענין התפעלות הלב (כי יש ניגון של שמחה ויש של מרירות כו')

І це прагнення супроводжується співом і мелодією, як відомо з поняття мелодії (нігуна), яка є виявом зворушення серця (адже буває мелодія радості, а буває [мелодія] гіркоти тощо).

והנה זו היא בחי' חיצוניות כנודע ע"ד משל מי שהוא עומד בפנים בבית המלך מה לו להגיד ולספר בשבחו רק כשיצא לחוץ ידבר ויספר בשבחו להפליא ולהגדיל גודל עוצם שבח המלך כמה הוא גדול ומתפעל כו'

І ось це — зовнішній вимір (хіцоніют), як відомо з аналогії: коли людина стоїть усередині, у домі царя, навіщо їй говорити й розповідати про його хвалу? Лише вийшовши назовні, вона говоритиме й розповідатиме про його хвалу, звеличуючи й прославляючи величезну могутність царєвої величі, наскільки великий він; і вона буде зворушена тощо.

והוא ענין מ"ש וצדקתך ירננו שהרנה היא בבחי' צדקתך כי צדק היא מלכותא קדישא (מאזני צדק פי' שיש בחינת מאזנים ששוקלים בחינת עומ"ש [עול מלכות שמים] שנמשך לכל חד וחד לפום שיעורא דיליה)

І це — сенс написаного: «і вони співатимуть про Твою праведність»: спів є аспектом «Твоєї праведності», адже цедек (праведність) — це свята Малхут (царювання). («Терези справедливості» означають, що існує аспект терезів, які зважують аспект ярма Небесного Царства, що притягується до кожного й кожної відповідно до його міри.)

וכתיב צדק מלאה ימינך כי מלכותך מלכות כל עולמים כתיב שאין ערך לבורא עם נכרא להיות הנבראים מקבלים חיות מן הבורא ית' אלא ע"י בחינת מלוכה שלפי שהוא ית' מלך עליהם הם חיים וקיימים.

І написано: «Твоя правиця сповнена праведності»; адже написано: «Твоє царювання — царювання всіх світів». Бо між Творцем і створінням немає співмірності, тож створіння можуть отримувати життєву силу від Творця, благословенного Він, лише через аспект царювання: оскільки Він, благословенний Він, є їхнім Царем, вони живуть і існують.

4 וזהו מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור עולמים הם בחינת מקום ודור דור הוא בחי' זמן הכל נמשך מבחי' מלכותך שהרי הזמן והמקום הם נבראים ומחודשים מאין ליש.

І це [значення слів]: «Твоє царювання — царювання всіх світів, і Твоє панування — у кожному поколінні [i] поколінні»: «світи» — це аспект (бхіна) простору, а «покоління [i] покоління» — бхіна часу; усе походить від бхіни «Твого царювання». Адже час і простір створені й заново приведені до буття з нічого в щось.

שקודם בריאת העולם לא היה בחי' זמן ומקום כלל ולא היו יכולים להיות נבראים שהם בעלי גבול בבחי' זמן ומקום

Бо до створення світу взагалі не було бхіни часу й простору; і не могли бути створені істоти, обмежені часом і простором,

אלא ע"י בחי' מלכותו ית' שבה שי"ך בחי' זמן מלך מלך ימלוך כו' משא"כ באוא"ס [באור אין סוף] ב"ה עצמו שכשמו כן הוא אין לו סוף כו'.

інакше, як через бхіну Його царювання, благословенний Він, до якої належить бхіна часу: «царює, царював, царюватиме» тощо. Інакше стоїть справа із самим Нескінченим світлом (Ор Ейн Соф), благословенний Він: адже як Його ім'я, так і Він — Він не має кінця (соф) тощо.

5 ולפי שהחיות נמשך מבחי' מלכותו ית' היא בחי' צדק לכך מלאה ימין וחסד

І оскільки життєва сила (хают) походить від аспекту Його царювання (Малхут), благословенний Він, яке є аспектом (бхіна) цедек (праведності), тому «Твоя правиця повна» — це аспект правиці й милості (Хесед),

כמאמר מכלכל חיים בחסד וכתוב ואתה מחיה את כולם וצבא השמים לך משתחווים פי' כי לפי שאתה מחיה את כולם לכך וצבא השמים לך משתחווים בבחי' בטול והתכללות.

як сказано: «Він підтримує живих Хеседом»; і написано: «І Ти даєш життя всім їм, і військо небесне вклоняється Тобі». Це означає: оскільки Ти даєш життя всім їм, тому «військо небесне вклоняється Тобі» — у бхіні самоусунення (бітуль) і включення.

6 והנה בחי' בטול זה הוא באור א"ס ב"ה הנמשך ומתלבש בבחינת מלוכה להחיותם כי אליו ולא למדותיו כו'

А тепер це самоусунення (бітуль) спрямоване до Нескінченного світла (Ор Ейн Соф), благословенний Він, яке сходить униз і вдягається в аспект царювання (бхіна), щоб давати їм життя; адже [це] «до Нього, а не до Його атрибутів» тощо.

וזהו זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו פי' טובך הוא השפעה וחיות שנמשך מעולם ועד עולם

І ось що означає: «Вони звіщатимуть пам'ять про Твою велику доброту і співатимуть про Твою праведність». «Твоя доброта» — це потік і життєва сила (хают), що переходить зі світу у світ,

כמ"ש אמרו צדיק כי טוב שהטוב הוא בחינת צדיק שהוא המקשר ומשפיע מעולם ועד עולם כמו שכתוב כי כל בשמים ובארץ ותרגומו דאחיד כו'

як сказано: «Скажіть про праведника, що він добрий»: «добро» — це аспект праведника (цадика), який поєднує й наділяє зі світу у світ, як сказано: «Бо все, що на небі й на землі», а Таргум [передає це як] «той, хто міцно тримається» тощо.

ורב טובך היינו כמה רבוא רבבות מדרגות עד אין קץ שהן בבחינת השתלשלות וירידת המדרגות מעולם ועד עולם עד שיאיר אור א"ס ב"ה בבחינת מלכותו להוות ולהחיות נבראים עד אין קץ.

А «Твоя велика доброта» означає численні міриади міриадів рівнів, без кінця, які належать до ланцюга послідовного розгортання світів згори вниз (ішталшелут) і сходження рівнів зі світу у світ, аж поки Нескінченне світло, благословенний Він, не засяє в аспекті Його царювання, щоб творити й давати життя створінням без кінця.

7 והנה פי' זכר רב טובך היינו שרק בחי' זכר והארה מבחינת רב טובך יביעו ולכך ירננו

Тепер значення слів «пам'ять про Твою велику доброту» полягає в тому, що вони «виливають» лише аспект (бхіна) «пам'яті» та відблиск від бхіни «Твої великої доброти»; тому «вони співатимуть»,

שמשתוקקים ונכספים להתכלל באור א"ס ב"ה שאומרים איה מקום כבודו כו' רק שאין להם השגה באור א"ס ב"ה עצמו אלא ע"י בחינת מלוכה ובחינת צדקתך.

бо вони прагнуть і жадають бути включеними в Нескінченне світло (Or Eйн Соф), благословенний Він, як вони промовляють: «Де місце Його слави?» тощо. Однак самого Or Eйн Соф, благословенного Він, вони не досягають інакше, як через бхіну царювання та бхіну «Твої праведності».

8 וזהו רננה ברמשא רמשא היא מדת לילה היא בחינת מלכותו ית' מלכותך מלכות כל עולמים מלשון העלם כו' וע"ז רמזו בגמרא שצריך להזכיר מדת לילה ביום

І це [значення] вислову «співання ввечері». «Вечір» — це властивість ночі, яка є аспектом (бхіною) Його царювання (Малхут), хай буде Він благословенний: «Твоє царювання — царювання всіх світів (оламim)»; слово «світ» споріднене зі словом «прихованість» (гелем) тощо. На це натякнула Гемара [сказавши], що вдень потрібно згадувати властивість ночі,

דהיינו כמו שמבואר בזהר לאכללא כו' שע"י שמשגיגים החשך וההעלם של א"ס [אור אין סוף] ב"ה ישת חשך סתרו לכך הם משתוקקים ונכספים אליו ית' וכמ"ש נפשי איתך בלילה פ"י שאומר להקב"ה הרי נפשי אתה לכך איתך.

тобто, як пояснюється в Зоарі, «включити» тощо: оскільки вони осягають темряву й прихованість Нескінченного світла (Ор Ейн Соф), благословенний Він, — «Він зробив темряву Своїм сховком», — то прагнуть і жадають Його, хай буде Він благословенний. І як написано: «Душе моя, Тебе я прагну вночі»; тобто він каже Святому, хай буде Він благословенний (Кудша бріх ху): «Ось, Ти — моя душа, тому я прагну Тебе».

מפני שהחיות הזה הוא מוסתר בבחינת לילה והעלם ולכך תגדל התשוקה והכוסף להיות איתך וכנודע שלא שייך אהבה ותשוקה להתאות תאוה אלא במי שחסר לנפשו הדבר שמתאוה אליו.

Оскільки ця життєва сила (хают) прихована в аспекті ночі й прихованості, прагнення й жадання зростають, щоб бути [у стані] «Тебе я прагну». І, як відомо, любов і прагнення — «прагнути прагнення» — властиві лише тому, чийй душі бракує того, чого вона прагне.

9 וזהו ענין בואו לפניו ברננה ממטה למעלה לצאת מנרתק הגוף ולכושי נפש הכהמית לדכקה בו ית' ע"י רננה בבחינת רמשא ומדת לילה היא בחינה שמוסתר ומלוכש בה אור א"ס ב"ה בבחינת העלם והסתר.

І ось у чому полягає зміст слів: «Прийдіть перед Ним із співом»: знизу вгору — вийти з оболонки тіла й одягу тваринної душі (нефеш габагаміт), щоб приліпитися до Нього, благословенний Він, через спів в аспекті (бхіна) «вечора» та властивості ночі, тобто на рівні, де Нескінченне світло (Ор Ейн Соф), благословенний Він, приховане й облечене у стані прихованості й укриття.

10 וזהו ענין בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] ואהבת וגוי' דהיינו שלבבו יבין איך שברוך ונמשך שם

הארה מאור א"ס ב"ה להיות כבוד מלכותו והארה ההיא היא לעולם ועד למטה עד אין קץ כו'

І ось у чому зміст слів «Благословенне Ім'я слави Його царювання навіки й довіку» та «І любитимеш...» тощо: серце має зрозуміти, що «благословенне», тобто низведене, «Ім'я» — це відблиск Нескінченного світла (Ор Ейн Соф), благословенний Він, щоб стати «славою Його царювання»; і цей відблиск триває «навіки й довіку», поширюючись униз без кінця тощо,

שעי"ז יבוא לאהבה את הוי"ה הוא אור א"ס ב"ה ממש להיות אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך וגוי' לאדבקא רוחא ברוחא.

щоб завдяки цьому він прийшов до любові до Гавая, тобто до самого Ор Ейн Соф, благословенний Він, і щоб [Він] був «твоїм Б-гом» — «усім серцем твоїм і всією душею твоєю» тощо, «щоб з'єднати дух із духом».

אך כל זה הוא בבחינת ממה למעלה באו לפניו שאזי הוא ברננה וכך צריך להיות תחילת עבודת האדם כברייתו של עולם ברישי חשוכא והדר נהורא

Однак усе це відбувається в напрямі знизу вгору: «Прийдіть перед Ним» — і тоді це «зі співом». Так само має починатися служіння людини, як і створення світу: «спочатку темрява, а потім світло».

מדת יום היינו המשכת אור א"ס ב"ה מלמעלה למטה להתלבש בעולמו' [בעולמות] אבי"ע [אצילות בריאה] "צירה עשיה" בחינת עבדו את ה' בשמחה שזהו יתרון ומעלת הנשמות על המלאכים שהמלאכים אין להם רק בחינת רנה בלבד שהיא בחי' העלאה והתכללות ממה למעלה

Властивість дня, тобто низведення Нескінченного світла, благословенний Він, згори вниз, щоб воно вбралося у світи еманції (Ацилут), творення (Брія), формування (Єцира) та дії (Асія), — це аспект слів «Служіть Гавая з радістю». У цьому полягає перевага й вищість душ над ангелами: ангелам властивий лише аспект співу, тобто піднесення та включення знизу вгору,

משא"כ נשמת ישראל יש להם עבודה נוספת בבחי' המשכה מלמעלה למטה מההעלם אל הגילוי שכל שמחה היא התגלות הפנימיות וכי'

тоді як душі Ізраїлю мають додаткове служіння — низводити згори вниз, від прихованого до відкритого; адже всяка радість є розкриттям внутрішнього виміру (пніміют) тощо,

כְּנוּדַע שְׂבַחִי שְׂמַחָה זֹה הִיא מֵהַמִּשְׁכַּת אֹר אִ"ס בִּ"ה בְּתוֹמִ"צ [בְּתוֹרָה וּמִצּוֹת] (שֶׁנִּתְּנוּ לְיִשְׂרָאֵל דּוֹקָא מִשְׂאִ"כ הַמְּלָאכִים בְּקִשּׁוֹ תוֹרָה תְּנֶה הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם וְלֹא נִיתֵן כּו').

як відомо, ця радість походить від низведення Нескінченного світла, благословенний Він, у Торі й міцвот (які були дані саме Ізраїлю; тоді як ангели просили Тору: «Поклади Свою велич на небеса», але їм її не дали тощо).

וְכַמִּי"ש וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצּוֹךְ הַיּוֹם וְגו' אֲנִכִּי מִי שֶׁאֲנִכִּי כּו'

І як написано: «І ці слова, які Я (Анохі) наказую тобі сьогодні» тощо: «Я — Той, Хто Я є» тощо.

כִּי הִגַּם שְׂמַמְטָה לַמַּעֲלָה כְּתִיב כּוֹאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה שֶׁאִ"א לִהְיוֹת בְּחִי הָעֲלָאָה וְהַתְּכַלְלוֹת כִּ"א בְּכַחֲי צְדָקָתְךָ וּבְכַחֲי רִנָּה בְּרַמְשָׁא אֲבָל מִלְּמַעֲלָה לַמַּטָּה אֹר אִ"ס בִּ"ה מֵאֲלִיוֹ וּמִמִּילָא נִמְשָׁךְ גַּם מִבְּכַחֲי אֲנִכִּי מִי שֶׁאֲנִכִּי כִּי לִפְנֵי יְתִי כַחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה.

Бо хоча в напрямі знизу вгору написано: «Прийдіть перед Ним зі співом», адже піднесення й включення можливі лише через аспект «Твоєї праведності» та аспект «співу у вечірній час», проте в напрямі згори вниз Нескінченне світло, благословенний Він, низводиться само собою й природно, навіть з рівня «Я — Той, Хто Я є»; адже перед Ним, благословенний Він, «темрява — як світло».

11 וְכַמִּי"ש הַמִּשְׁפִּילִי לְרֹאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ שָׁמַיִם וָאָרֶץ רוּחָנִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת הַכֹּל שׁוֹה לִפְנֵי יְתִי הַשּׁוֹה וּמִשׁוֹה קָטָן וְגָדוֹל.

Як написано: «Хто принижує [Себе], щоб поглянути на небо й землю»: небо й земля, духовне й матеріальне — усе рівне перед Ним, благословенним, «Який Сам рівний і зрівнює мале й велике».

וְהַמִּשְׁכָּה זֹה הִיא עִ"י תוֹמִ"צ [תוֹרָה וּמִצּוֹת] הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי וְגו' רַמִּי"ח מִצּוֹת הֵם רַמִּי"ח אֵיבָרִין דְּמִלְכָּא דְּהֵיִינוּ כְּמִשְׁלַל הָאֵיבָרִים שְׁבָהֵם מְלוּבָשֶׁת הַנִּשְׁמָה וּבְהַמִּשְׁכָּת הָאֵבָרִים נִמְשַׁכְתָּ גַּם הַנִּשְׁמָה הַמְּלוּבָשֶׁת בָּהֶם.

І це притягання відбувається завдяки Торі й міцвот: «ці слова, які Я (Анохі)...». 248 міцвот — це «248 членів Царя»; тобто, як у прикладі з членами тіла, в яких перебуває душа: коли притягуються члени тіла, притягується й душа, що перебуває в них.

ודרך כלל נחלקים לגי קוין חסד דרועי [דרועא] ימינא היא בחי' צדקה כוי ותורה היא קו הממוצע (וכנודע שהתורה היא בחינת אברים הפנימיים ושאר מצות הם אברי' [אברים] החיצונים כוי).

Загалом вони поділяються на три лінії: «милість (Хесед) — права рука», що відповідає аспекту цдаки [благодійності] тощо; а Тора — середня лінія. (Як відомо, Тора відповідає внутрішнім органам, тоді як інші міцвот — зовнішнім членам тіла тощо.)

וזהו עבדו את ה' הוא א"ס ב"ה הנמשך אורו מלמעלה למטה בתורה ועבודה כוי בשמחה היא שמחה של מצוה ואמרו רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] וכן לדבר הלכה והשמחה היא מבחי' גילוי אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה ממש על נפשם כוי.

I ось що означає: «Служіть Імені Б-га (Гавая)» — Нескінченний (Ейн Соф), благословенний Він, Чиє світло притягується згори вниз через Тору й [Б-жественне] служіння тощо. «З радістю» — це радість від міцви, і наші благословенної пам'яті мудреці сказали: «а також щодо питання галахи [єврейського закону]»; і ця радість походить від розкриття на їхню душу самого Нескінченного світла (Ор Ейн Соф), благословенного Він, тощо.

והיינו ע"י כי באו לפניו ברננה תחלה כנ"ל והכתוב מדבר מלמעלה למטה עבדו את ה' בשמחה והיאך תבואו למדרגה זו כשתבאו לפניו ברננה:

I це відбувається завдяки тому, що спершу «прийшли перед Ним із співом», як [пояснено] вище. Вірш говорить згори вниз: «Служіть Гаваї з радістю»; а як досягти цього рівня? Коли «прийдете перед Ним із співом».

12 ובוה יובן מ"ש רני ושמחי בת ציון כי כנ"י [כנסת ישראל] בגלות נקי בת ציון. וביאור ענין ציון יובן בהקדי' [בהקדים] להבין מ"ש ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללו יה.

Завдяки цьому стане зрозумілим написане: «Співай і радій, дочко Сіону», адже громаду Ізраїлю у вигнанні називають «дочкою Сіону». Аби пояснити, що таке «Сіон», спершу слід зрозуміти написане: «Гавая царюватиме навіки (леолам), Б-г твій, Сіоне, з покоління в покоління; Галелуя!»

וביאור הענין כי להיות ימלוך ה' לעולם בחינת מקום לדור ודור בחינת זמן היינו ע"י בחינת ציון.

Пояснення полягає в тому, що [для того, щоб] «Гавая царюватиме навіки (леолам)» — в аспекті простору, [i] «з покоління в покоління» — в аспекті часу — це здійснюється через аспект Сіону.

כי הנה כתיב בצלמנו כדמותנו הן רמ"ח פקודין רמ"ח אברין דמלכא והיינו רוחניות המצות ורוחניות התורה כמן שהן למעלה באור א"ס ב"ה שהן הן בצלמנו ממש.

Адже написано: «За образом Нашим, за подобою Нашою»; це — «248 заповідей, 248 органів Царя». Тобто духовність мицвот і духовність Тори такими, якими вони є вгорі, у Нескінченному світлі (Ор Ейн Соф), нехай буде благословенний Він, — це і є справді «за образом Нашим».

אך גשמיות המצות כמו שנתלבשו בענינים גשמיים ציצית של צמר ותפלין על הקלף הם רק בחינת ציון מלשון סימן כמו ציון המצוינת

Однак фізичні мицвот, коли вони втілені у фізичних речах, — вовняні цицит і тфילін на пергаменті, — є лише аспектом «Сіону» у значенні знака (ціюн), як у вислові «Сіон, що вирізняється (га-меціуенет)».

דהיינו שהמצות הגשמיות הם רומזים להרוחניות שבהם ועל ידם נמשך רוחניות אור א"ס ב"ה

Тобто фізичні мицвот вказують на духовність, що міститься в них, і через них духовність Ор Ейн Соф, нехай буде благословенний Він, спускається вниз,

כמו טלית וציצית של צמר בבחינת עטה אור כשלמה לבושיה כתלג חיור ושער רישיה כעמר נקא כי ציצית הן בחינת שערות כו'.

як-от талес і цицит з вовни, що відповідають аспекту «Він огортає [Себе] світлом, як одягом», «Його вбрання — мов білий сніг, а волосся на Його голові — мов чиста вовна»; адже цицит — це аспект волосся тощо.

13 וע"ד זה כל המצות וכן התורה ע"י עסק התורה בגשמיות שנתלבשה בענינים גשמיים נמשך אור תורה העליונה הרוחנית שמדברת בענינים רוחניים.

Так само це стосується всіх міцвот, а також Тори: завдяки вивченню Тори в її фізичному вияві, коли вона вбрана у фізичні питання, вниз притягується світло вищої духовної Тори, яка говорить про духовні реалії.

והרי התורה והמצות גשמיות הם סימנים וציונים להרוחניות. ובהן ועל ידן נמשך אור התורה והמצות מרוחניות לגשמיות והן הן בחיי מקור להיות בחיי מקום וזמן.

Отже, фізичні Тора й міцвот є знаками й позначками (ціюнім) духовного. У них і через них світло Тори й міцвот притягується з духовної сфери у фізичну; і вони самі є аспектом, що слугує джерелом буття простору й часу.

14 וע"ד זה תקנו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] ברכות המצות לפני כל מצוה ברוך אתה וכו' כי ברוך מלשון המברך הגפן שכופף ראש הזמורה לארץ ומשם צומח גפן אחר והיינו בחי' השפעה והברכה מעולם ועד עולם

У цьому ж дусі наші мудреці, благословенної пам'яті, встановили благословення на міцвот перед виконанням кожної міцви: «Благословенний Ти» тощо. Адже слово «барух» («благословенний») походить від терміна «га-маврїх» — той, хто пригинає лозу: він пригинає верхівку пагона до землі, і звідти виростає інша лоза. Це і є рівень / аспект (бхіна) дарування й благословення (браха) зі світу у світ.

לכן כתיב גבי יוסף ויקראו לפניו אברך לפי שהיה צדיק המקשר ומשפיע ומברך מעולם ועד עולם.

Тому про Йосеф сказано: «І вигукували перед ним: "Аврех"», адже він був цадиком (праведником), який поєднує й дарує та простягається (маврїах) від світу до світу.

15 וענין ברכה זו הוא להיות המשכה והברכה מעולם ועד עולם כדי להיות גילוי מלך העולם להיות בחינת עולם בבחינת מלך

Суть цього благословення полягає в тому, щоб відбувалося притягнення і благословення зі світу до світу, аби розкрилося «Цар світу» (олам), тобто щоб аспект «світу» був в аспекті «Царя»,

דהיינו שיהא גילוי מלכותו ית' נראה לעין כל העולם שלא יהא העולם בבחינת העלם והסתר על בחינת מלכה.

тобто щоб розкриття Його царювання, благословенний Він, було видимим для очей усього світу, аби світ не перебував у стані приховування й заслонення аспекту царювання.

וכדי להיות גילוי זה אומרים ברוך שיהא ברוך ונמשך בחינת הוי"ה בבחינת אלקינו ומשם יצמח גילוי בחינת מלכה כמו ענין הברכה הגפן הנ"ל.

І щоб відбулося це розкриття, ми промовляємо «Благословенний», аби аспект Імені Б-га (Гавая) був «благословенним», тобто притягнутим униз, до аспекту «нашого Б-га» (Елокейну); і звідти виростає розкриття аспекту царювання — подібно до згаданого вище розмноження виноградної лози відводками.

16 והנה כשיש אתערותא דלתתא אזי נקי' כנסת ישראל בבחי' ציון וסימן לאור הרוחני הנשפע ונמשך בה.

Коли ж є пробудження знизу (ітарута делетата), тоді Громада Ізраїлю називається за аспектом «Ціон» і є знаком духовного світла, яке вливається в неї та втягується в неї.

אכל בגלות נקרא' [נקראת] בת ציון שהיא רק בחינת מקבל מבחי' ציון

Але у вигнанні вона називається «дочкою Ціону», бо перебуває лише в аспекті отримувача від аспекту Ціону.

וכנודע בזוהר מענין איש מזריע תחילה יולדת נקבה דהיינו כשאין אתערותא דלתתא שאזי היא בחינת בת משא"כ ולציון יאמר איש ואיש וגו' אשה מזרעת תחלה יולדת זכר בחי' חסדים

Як відомо із Зогару щодо [вчення]: «Якщо чоловік дає сім'я першим, вона народжує дівчинку»: тобто коли немає пробудження знизу, вона перебуває в аспекті «дочки». Але не так [у словах]: «І про Ціон скажуть: "Чоловік і чоловік..."» тощо: «якщо жінка дає сім'я першою, вона народжує хлопчика» — аспект хасадім (милостей),

דהיינו בהקדים בחינת רינה ושמחה כנ"ל להיות בואו לפניו ברננה בבחי' רננה ברמשא ממטה למעלה. тобто спершу треба мати аспект співу й радості, як сказано вище, щоб бути в стані «Прийдіть перед Ним зі співом», в аспекті «співу ввечері», знизу вгору.

17 וע"ד זה תקנו פסוקי דזמרה להקדים שבחו של מקום כדי שיתפעל הלב. וכן יוצר אור וענין קדושת המלאכים

У цьому ж дусі [Мудреці] встановили Псукей де-Зімра (вірші співу), щоб спершу прославити Всеприсутнього, аби зворушилося серце. Так само й [благословення] «Йоцер Ор» (Творець світла), а також кдуша (освячення) ангелів:

איך כי והאופנים ברעש גדול כו' הכל הוא בבחי' ממטה למעלה בבחינת רינה לצאת מנרתק הגוף ולבושי נפש הבהמית כו'

як «Офанім із великим гуркотом» тощо: усе це відбувається в напрямі знизу вгору, в аспекті співу, щоб вийти з оболонки тіла й облачень тваринної душі (нефеш габагаміт) тощо.

ואח"כ היא עבודת השמחה בגילוי אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה ממש על נפשו בק"ש [בקריאת שמע] וכו'

А після цього настає служіння радості — розкриття самого Нескінченного світла (Ор Ейн Соф), благословенний Він, на його душі під час читання Шма тощо.

משא"כ כשלא תוקדם בחיי הרינה אזי לא תשכון גלוי השמחה רק היא בחינת נקבה ומקבל מאתערוֹתא דלעילא שהרי מ"מ מאתערוֹתא דלעילא יורד ונמשך ואו"ס [ואור אין סוף] ב"ה בכל מצוה שעשה וכדכתיב למעני למעני אעשה

Однак, якщо аспект співу не передує цьому, розкриття радості не перебуватиме [там]; натоми́сть воно буде лише в аспекти жіночого начала, яке приймає від пробудження згори (ітарута делейла). Адже, хай там як, унаслідок пробудження згори Нескінченне світло, благословенний Він, сходить і втягується в кожну міцву, яку людина виконала, як написано: «Заради Мене, заради Мене Я зроблю [це]».

אלא שאינו כ"א בבחי' חיצוניות משא"כ בואו לפניו להיות נכלל בבחי' פנימיות אינו אלא ברננה.

Однак це відбувається лише у зовнішньому вимірі (хіцоніют); натоми́сть «прийти перед Ним», щоб бути включеним в аспект внутрішнього виміру (пніміют), можна лише «з піснею».

18 וזהו שכא הנביא לנחם את בני ישראל אפי' בזמן הגלות שנקי' בת ציון ולא ציון שאעפ"כ [שאף על

פי כן] רני ושמחי והיינו מפני כי הנני בא כו'

І ось чому пророк прийшов утішити дітей Ізраїлю навіть у час вигнання, коли їх називають «дочкою Ціону», а не «Ціоном»: попри це, «співай і радій». А це тому, що «бо ось, Я приходу» тощо.

כי הנה יש אתערוֹתא דלעילא שהיא לעילא לעילא מקום שאין אתערוֹתא דלתתא מגעת שם כלל הוא בחיי סובב כל עלמין ומשם יומשך גילוי שפע ואו"ס [ואור אין סוף] ב"ה גם בבחינת בת

Адже є пробудження згори (ітарута делейла), надзвичайно високе (леейла леейла), — місце, куди пробудження знизу (ітарута делетата) взагалі не сягає. Це рівень світла, що охоплює всі світи (совев коль альмін). І звідти вниз буде притягнуто розкриття потоку та Нескінченного світла (Ор Ейн Соф), благословенний Він, — навіть до рівня «дочки».

וזה יהיה לעתיד לבא שנא' [שנאמר] הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד ונחה עליו רוח ה' וגוי' והריחו וגו'.

Це станеться у прийдешньому часі, як сказано: «Ось, Мій слуга матиме успіх; він буде звеличений, піднесений і надзвичайно високий»; «і спочине на ньому дух Імені Б-га (Гавая)» тощо; «і він відчуватиме (ве-гаріхо)» тощо.

19 וזהו ולציון יאמר איש ואיש יולד בה פי' שיהא הכל בבחי' איש אפי' [אפילו] בחי' בת

I це [значення слів]: «I про Ціон скажуть: “Чоловік і чоловік народився в ній”», — тобто все буде на рівні «чоловіка» (бхіна), навіть «дочка».

והיינו מפני כי הוא יכוננה עליון שהמכון יהיה אור עליון מאד נעלה. וזהו כי הנני בא ושכנתי בתוכך.
הנני אני בעצמי כביכול אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה ממש.

I це тому, що «Всевишній їй утвердить»: їй основою (махон) буде дуже високе (ельйон), надзвичайно піднесене світло. I це [значення слів]: «Бо ось Я приходжу й оселюся серед тебе»: «Ось Я» — Я Сам, так би мовити, саме Нескінченне світло (Ор Ейн Соф), благословенний Він.

20 וזהו ענין נר חנוכה שתקנו על פתח הבית מבחוץ והוא כענין פתחו לי שערי צדק

I ось у чому полягає зміст ханукального світильника, який [мудреці] постановили ставити біля входу до будинку, зовні. Це подібне до сказаного: «Відчиніть мені брами праведності»,

פי' שערי צדק הם בחי' מבוא להיות בחי' צדקתך ירננו שע"ד זה תקנו פסוקי דזמרה

тобто «брами праведності» — це рівень / аспект (бхіна), що є входом до рівня «і співатимуть про Твою праведність»; відповідно до цього [мудреці] встановили Псукей де-Зімра.

אך מי שהוא מבחוץ לפתח שאין לו בחי' רננה והתפעלות הלב לא מפני זה יאבד ח"ו [חס ושלום] גלוי
אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה על נפשו

Але той, хто перебуває поза входом і не має бхіни співу та зворушення серця, через це не втратить, не дай Б-г, розкриття Нескінченного світла (Ор Ейн Соф) — благословенний Він — у своїй душі.

אלא תקנו להדליק אור ושמן על הפתח מבחוץ שגם מבחוץ לפתח יומשך אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה בכל
מצוה שעושי' [שעושה] ותורה שלומד.

Натомість [мудреці] встановили запалювати світло й олію біля входу, зовні, щоб і зовні від входу Ор Ейн Соф — благословенний Він — притягувався вниз у кожну міцву, яку людина виконує, і в [усю] Тору, яку вивчає.

ולא עוד אלא שתקנת חכמים היתה להדליק על הפתח הסמוך לרשות הרביי [הרבים] מבחוץ דהיינו ברשות הרבים ממש מקום הקליפות לאהפכא חשוכא לנהורא כו' וזהו ונלוו גוים רבים אל ה':

І не лише це: постанова мудреців полягала в тому, щоб запалювати світильник біля входу, що ззовні прилягає до громадського простору, тобто просто в самому громадському просторі, місці оболонки (кліпот), аби перетворити темряву на світло тощо. І це [означає]: «І багато народів приєднуються до Імені Б-га (Гавая)».

LikuteiTorah.com

ХАСИДСЬКА ПАРША

Про це видання

This edition contains the Hebrew text i the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

Український переклад і пояснення підготовлено для LikuteiTorah.com за допомогою ШІ (openai/gpt-6-luna-pro:batch) та звірено з єврейським текстом і Sefaria; редактором-людиною ще не перевірено. Будь ласка, важливе перевіряйте за єврейським текстом.

Ребе просив вивчати маамарим тижневої парші — «Хасидську паршу» — протягом того тижня, розподіливши навчання на сім днів (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Навіщо її вивчати та благословення Ребе: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Безкоштовний некомерційний проєкт; тут нічого не продається. Не пов'язаний із Kehot, Sefaria чи Lubavitch Library.
© likuteitorah.com

Із likuteitorah.com/uk/torah-ohr/mikeitz/9/

НА ЧЕСТЬ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Батько Ребе, реб Леві-Іцхок